ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ (δεύτερο τμήμα)
της 9ης Οκτωβρίου 2002 *

Στην υπόθεση Τ-134/01,

Hans Fuchs Versandschlachterei KG, με έδρα το Duisburg (Γερμανία), εκπροσωπούμενη από τους U. Schrömbges, L. Harings και C. Hütter, δικηγόρους,

ενάγουσα,

κατά

Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενης από τον M. Niejahr, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο,

εναγομένης,

που έχει ως αντικείμενο αγωγή με κύριο αίτημα να υποχρεωθεί η Επιτροπή να καταβάλει ποσό 13 130,04 γερμανικών μάρκων (DEM) (6 713,28 ευρώ), πλέον τόκων προς 8 % ετησίως υπολογιζομένων από 1ης Μαρτίου 2000, και με επικουρικό αίτημα να υποχρεωθεί ο Bundesanstalt für Landwirtschaft und Ernährung να καταβάλει

* Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική.

ποσό 13 130,04 DEM (6 713,28 ευρώ), πλέον τόκων προς 8 % ετησίως υπολογιζομένων από 1ης Μαρτίου 2000,

ΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ
(δεύτερο τμήμα),

συγκείμενο από τους R. M. Moura Ramos, Πρόεδρο, J. Pirrung και A. W. H. Meij, δικαστές,

γραμματέας: H. Jung

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία και κατόπιν της προφορικής διαδικασίας της 23ης Απριλίου 2002,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

Κανονιστικό πλαίσιο

1 Ο κανονισμός (ΕΚ) 2802/98 του Συμβουλίου, της 17ης Δεκεμβρίου 1998, σχετικά με την εφαρμογή ενός προγράμματος εφοδιασμού της Ρωσικής Ομοσπονδίας σε γεωργικά προϊόντα (ΕΕ L 349, σ. 12), προβλέπει τη διάθεση γεωργικών προϊόντων στη Ρωσική Ομοσπονδία.

2 Σύμφωνα με το άρθρο 2, παράγραφος 3, του κανονισμού 2802/98, οι δαπάνες εφοδιασμού συμπεριλαμβανομένης και της μεταφοράς μέχρι τους λιμένες και τους συνοριακούς σταθμούς, εκτός της εκφόρτωσης, και, ενδεχομένως, συμπεριλαμβανομένης της μεταποίησης στην Κοινότητα, καθορίζονται με διαδικασία διαγωνισμού ή, για λόγους που συνδέονται με την επείγουσα φύση της επιχείρησης ή με δυσχέρειες ως προς τη μεταφορά, με διαδικασία κλειστού διαγωνισμού.

3 Σύμφωνα με το άρθρο 4, παράγραφος 1, του κανονισμού 2802/98, η Επιτροπή αναλαμβάνει την εκτέλεση των ενεργειών υπό τους όρους που προβλέπονται στον παρόντα κανονισμό.

4 Ο κανονισμός (ΕΚ) 111/1999 της Επιτροπής, της 18ης Ιανουαρίου 1999, για τη θέσπιση των γενικών λεπτομερειών εφαρμογής του κανονισμού 2802/98 (ΕΕ L 14, σ. 3), ορίζει στην τρίτη αιτιολογική σκέψη ότι: «[...] για να εξασφαλισθεί η δυνατότητα ικανοποιητικού ανταγωνισμού μεταξύ των διαφόρων επιχειρήσεων της Κοινότητας, πρέπει, όσον αφορά τις προμήθειες μεταποιημένων προϊόντων, καθώς και τις προμήθειες προϊόντων που δεν είναι διαθέσιμα στην παρέμβαση, τα οποία πρέπει να συγκεντρωθούν από την κοινοτική αγορά, να οργανωθούν οι εν λόγω προμήθειες σε δύο στάδια και να ανατίθεται χωριστά, ανάλογα με την περίπτωση, η παρασκευή του μεταποιημένου προϊόντος ή η συγκέντρωση του προϊόντος από την αγορά και μεταγενέστερα η παράδοση στο στάδιο που έχει εγκριθεί για την προμήθεια στη δικαιούχο χώρα».

5 Το άρθρο 2, παράγραφος 3, του κανονισμού 111/1999 έχει ως εξής:

«Ο διαγωνισμός μπορεί να αφορά τον καθορισμό των εξόδων της προμήθειας προϊόντων που θα συγκεντρωθούν από την κοινοτική αγορά. Για την προμήθεια αυτή, τα έξοδα αφορούν ιδίως την τιμή του προϊόντος και τα έξοδα συσκευασίας και σήμανσης των προϊόντων που θα παραδοθούν στο στάδιο παράδοσης που καθορίζεται στην προκήρυξη του διαγωνισμού, σύμφωνα με τις διατάξεις του συγκεκριμένου διαγωνισμού.»

6 Το άρθρο 4, παράγραφος 1, του κανονισμού 111/1999 θεσπίζει ότι οι προσφορές υποβάλλονται εγγράφως στον οργανισμό παρεμβάσεως, ο οποίος, δυνάμει του άρθρου 6, παράγραφος 1, του κανονισμού αυτού, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό 1125/1999 της Επιτροπής, της 28ης Μαΐου 1999 (ΕΕ L 135, σ. 41), διαβιβάζει στην Επιτροπή, για κάθε παρτίδα, το πλήρες αντίγραφο των δύο καλύτερων προσφορών που έχουν ληφθεί.

7 Δυνάμει του άρθρου 6, παράγραφος 3, του κανονισμού 111/1999, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό 1125/1999, η Επιτροπή γνωστοποιεί το συντομότερο δυνατό την ανάθεση της προμήθειας στον ανάδοχο και αποστέλλει αντίγραφο αυτής της απόφασης στον οργανισμό παρεμβάσεως ή στους οργανισμούς παρεμβάσεως που έλαβαν τις προσφορές.

8 Σύμφωνα με το άρθρο 10, παράγραφος 1, του κανονισμού 111/1999, η αίτηση πληρωμής για την προμήθεια υποβάλλεται στον οργανισμό παρεμβάσεως.

9 Το άρθρο 16 του κανονισμού 111/1999 ορίζει:

«Το Δικαστήριο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων είναι αρμόδιο για την εκδίκαση κάθε διαφοράς που απορρέει από την εκτέλεση, τη μη εκτέλεση ή την ερμηνεία των όρων εκτέλεσης των προμηθειών που πραγματοποιούνται σύμφωνα με τον παρόντα κανονισμό.»

10 Στις 28 Μαΐου 1999, η Επιτροπή εξέδωσε τον κανονισμό (ΕΚ) 1135/1999, σχετικά με την προκήρυξη ενός δεύτερου διαγωνισμού για τη συγκέντρωση χοιρείου κρέατος από την κοινοτική αγορά με σκοπό να παραδοθεί μεταγενέστερα με προορισμό τη Ρωσία (ΕΕ L 135, σ. 85).

11 Σύμφωνα με το άρθρο 1 του κανονισμού 1135/1999, προκηρύσσεται διαγωνισμός για τον καθορισμό των εξόδων της προμήθειας 40 000 τόνων χοιρείου κρέατος σε ισοδύναμο σφαγίου, το οποίο παρουσιάζει τα χαρακτηριστικά και την ποιότητα που αναφέρονται στο παράρτημα Ι και πρέπει να παραδοθεί στο πλαίσιο προμήθειας που αναφέρεται στο άρθρο 2, παράγραφος 3, του κανονισμού (ΕΚ) 111/1999, σύμφωνα με τους όρους του εν λόγω κανονισμού και σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος κανονισμού.

12 Το άρθρο 2 του κανονισμού 1135/1999 ορίζει:

«Για μια δεδομένη παρτίδα, η προμήθεια περιλαμβάνει:

α) την αγορά των προϊόντων που ορίζονται στο παράρτημα Ι, τα οποία πρέπει να συγκεντρωθούν από την κοινοτική αγορά, και στην περίπτωση της αγοράς νωπών προϊόντων, τη μεταποίησή τους σε κατεψυγμένα προϊόντα·

β) τη συσκευασία και τη σήμανση των προϊόντων σύμφωνα με τις προδιαγραφές που απαιτούνται στο παράρτημα Ι·

γ) την παράδοση των προϊόντων στο στάδιο "στη θύρα ψυκτικής αποθήκης στην Κοινότητα", στον τόπο που αναφέρεται από τον διαγωνιζόμενο στην προσφορά του, φορτωμένων επί του μέσου μεταφοράς, εντός της προθεσμίας που ορίζεται στο παράρτημα ΙΙ·

δ) την τήρηση του προϊόντος στη διάθεση του μεταφορέα, πριν από την έναρξη της φόρτωσης, για χρονικό διάστημα κατ' ελάχιστο δέκα εργασίμων ημερών από τις καθοριζόμενες στο παράρτημα ΙΙ ημερομηνίες. Μετά την παρέλευση του ανωτέρω διαστήματος, οφείλεται στον ανάδοχο της συγκέντρωσης το ποσό που καθορίζεται στο άρθρο 7α, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΚ) 111/1999.

Η προσφορά περιλαμβάνει την ακριβή διεύθυνση του τόπου όπου τίθενται στη διάθεση τα προϊόντα (ψυκτική αποθήκη), στον οποίο πρέπει να συγκεντρωθούν όλα τα προϊόντα της ίδιας παρτίδας. Ο εν λόγω τόπος πρέπει να είναι εύκολα προσιτός για την παραλαβή από τον μεταφορέα και να εξασφαλίζει ρυθμό φόρτωσης 100 τόνων ανά εργάσιμη ημέρα.»

13 Το άρθρο 6 του κανονισμού 1135/1999 έχει ως εξής:

«Ο ανάδοχος λαμβάνει τα αναγκαία μέτρα ώστε κατά την παραλαβή να διαβιβαστούν στον ανάδοχο της προμήθειας τα ακόλουθα πιστοποιητικά:

— κτηνιατρικό πιστοποιητικό,

— πιστοποιητικό προέλευσης,

— πιστοποιητικό ποιότητας, και

— υγειονομικό πιστοποιητικό.

Οι δαπάνες σχετικά με την απόκτηση των ανωτέρω πιστοποιητικών βαρύνουν τον ανάδοχο της συγκέντρωσης του προϊόντος.

Τα πιστοποιητικά συντάσσονται σύμφωνα με τα υποδείγματα που αποστέλλονται από την Επιτροπή, εφόσον το ζητήσουν οι έμποροι.»

14 Ο κανονισμός 1135/1999 ανεστάλη από τον κανονισμό (ΕΚ) 1248/1999 της Επιτροπής, της 16ης Ιουνίου 1999, περί αναστολής του διαγωνισμού ο οποίος προκηρύχθηκε με τον κανονισμό 1135/1999 (ΕΕ L 150, σ. 23). Με τον κανονισμό (ΕΚ) 1773/1999 της Επιτροπής, της 10ης Αυγούστου 1999 (ΕΕ L 211, σ. 46), ο κανονισμός 1248/1999 καταργήθηκε και ο κανονισμός 1135/1999 τροποποιήθηκε όσον αφορά, μεταξύ άλλων, τις διάφορες προβλεπόμενες ημερομηνίες για την υποβολή των προσφορών και την εκτέλεση της προμήθειας.

15 Με τον κανονισμό (ΕΚ) 1955/1999 της Επιτροπής, της 13ης Σεπτεμβρίου 1999, για τη μεταφορά χοιρείου κρέατος με προορισμό τη Ρωσία (ΕΕ L 242, σ. 13), προκηρύχθηκε διαγωνισμός για τον καθορισμό των εξόδων μεταφοράς χοιρείου κρέατος, που συγκεντρώθηκε βάσει του κανονισμού 1135/1999, από τις κοινοτικές αποθήκες με προορισμό τη Ρωσία.

Το ιστορικό της διαφοράς

16 Την 1η Σεπτεμβρίου 1999 η ενάγουσα κατέθεσε ενώπιον του Bundesanstalt für Landwirtschaft und Ernährung (στο εξής: BLE), που είναι ο γερμανικός οργανισμός παρεμβάσεως, προσφορά συγκεντρώσεως χοιρείου κρέατος με προορισμό τη Ρωσία κατ' εφαρμογή των κανονισμών 111/1999 και 1135/1999.

17 Με απόφαση της 14ης Σεπτεμβρίου 1999, η Επιτροπή συνήψε τη σύμβαση για τη συγκέντρωση με τους αναδόχους που απαριθμούνται στο άρθρο 1 της αποφάσεως αυτής. Σύμφωνα με την απόφαση αυτή, η παρτίδα 14 — 1 000 τόνοι ημισφαγίων — ανατέθηκε στην ενάγουσα.

18 Με τηλεομοιοτυπία της 15ης Οκτωβρίου 1999, η Επιτροπή ανακοίνωσε στην ενάγουσα την απόφασή της να συνάψει με την εταιρία Tour Trans Internationale Speditions GmbH (στο εξής: Tour Trans) τη σύμβαση για τη μεταφορά της παρτίδας της ενάγουσας.

19 Κατά την παραλαβή της παρτίδας από την ψυκτική αποθήκη στο Zerbst (Γερμανία), η ενάγουσα παρέδωσε στην Tour Trans 60 κτηνιατρικά πιστοποιητικά, περιλαμβανομένων των υγειονομικών πιστοποιητικών, συνταχθέντων από την κτηνιατρική υπηρεσία του Duisburg για τις ποσότητες που παραδόθηκαν στην ψυκτική αποθήκη στο Zerbst, ένα πιστοποιητικό προελεύσεως, συνταχθέν από το εμπορικό και βιομηχανικό επιμελητήριο του Duisburg για συνολική ποσότητα 1 013 331,2 kg, καθώς και ένα πιστοποιητικό ποιότητας συνταχθέν από την ενάγουσα για την ίδια ποσότητα.

20 Επειδή η Tour Trans δεν συμφώνησε με τη διαδικασία που ακολούθησε η ενάγουσα, απαίτησε από την ενάγουσα να θέσει στη διάθεσή της τα απαραίτητα έγγραφα για κάθε μεταφορικό μέσο που θα χρησιμοποιούσε η Tour Trans και της ανακοίνωσε ότι, σε περίπτωση αρνήσεως, θα προέβαινε στην κατάρτιση των εγγράφων αυτών εξόδοις της ενάγουσας.

21 Με έγγραφο της 20ής Οκτωβρίου 1999, η ενάγουσα πληροφόρησε την Επιτροπή για τη διαφωνία που ανέκυψε με την Tour Trans. Με από 25 Οκτωβρίου 1999 έγγραφο, η Επιτροπή απάντησε, παραπέμποντας στο άρθρο 6 του κανονισμού 1135/1999, ότι ο ανάδοχος της συγκεντρώσεως υποχρεούνταν να παράσχει τα πιστοποιητικά της διατάξεως αυτής για κάθε χρησιμοποιούμενο μεταφορικό μέσο.

22 Με έγγραφο της 10ης Νοεμβρίου 1999, η Επιτροπή επισήμανε στην ενάγουσα ότι η Tour Trans θα προέβαινε στην κατάρτιση των απαιτουμένων πιστοποιητικών, αλλά, δυνάμει του άρθρου 6 του κανονισμού 1135/1999, τα συναφή έξοδα θα βάρυναν την ενάγουσα και θα της χρεώνονταν από τον BLE.

23 Στις 26 Νοεμβρίου 1999, η Tour Trans απέστειλε στον BLE το τιμολόγιό της για τα έξοδα σχετικά με την κατάρτιση των πιστοποιητικών για κάθε μεταφορικό μέσο, ύψους 13 130,04 DEM. Με το από 1ης Μαρτίου 2000 έγγραφο, ο BLE πληροφόρησε την ενάγουσα ότι της είχε καταλογισθεί το ποσό των 13 130,04 DEM, το οποίο παρακρατήθηκε από το ποσόν που επρόκειτο να εισπράξει η ενάγουσα.

24 Με έγγραφο της 2ας Μαΐου 2000, η ενάγουσα εξέφρασε τη διαφωνία της ενώπιον της Επιτροπής ως προς το ότι ο BLE της είχε καταλογίσει τα έξοδα αυτά και αξίωσε την απόδοση του παρακρατηθέντος ποσού.

25 Με έγγραφο της 4ης Αυγούστου 2000, η Επιτροπή απέστειλε αντίγραφο του εγγράφου αυτού στον BLE υπενθυμίζοντας ότι τα πιστοποιητικά πρέπει να προσκομισθούν για κάθε μεταφορικό μέσο. Η Επιτροπή κατέληγε ζητώντας από τον BLE να πληροφορήσει συναφώς την ενάγουσα.

26 Στις 19 Σεπτεμβρίου 2000, η ενάγουσα απηύθυνε μέσω των δικηγόρων της έγγραφο στην Επιτροπή με συνοπτική επιχειρηματολογία προς στήριξη της απόψεώς της ότι τα πιστοποιητικά δεν πρέπει να προσκομιστούν για κάθε χρησιμοποιούμενο μεταφορικό μέσο, αλλά για το σύνολο της παρτίδας.

27 Με έγγραφο της 10ης Απριλίου 2001, η Επιτροπή απάντησε στο έγγραφο της ενάγουσας, υπενθυμίζοντας τα επιχειρήματα που είχε προβάλει με την προηγούμενη αλληλογραφία της.

Διαδικασία

28 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 18 Ιουνίου 2001, η ενάγουσα άσκησε την παρούσα αγωγή.

29 Κατόπιν εκθέσεως του εισηγητή δικαστή, το Πρωτοδικείο (δεύτερο τμήμα) αποφάσισε να προχωρήσει στην προφορική διαδικασία και, στο πλαίσιο των μέτρων οργανώσεως της διαδικασίας του άρθρου 64 του Κανονισμού Διαδικασίας του Πρωτοδικείου, ζήτησε από τους διαδίκους να απαντήσουν σε γραπτές ερωτήσεις και να προσκομίσουν ορισμένα έγγραφα. Οι διάδικοι ανταποκρίθηκαν στα αιτήματα αυτά.

30 Οι διάδικοι αγόρευσαν και απάντησαν στις προφορικές ερωτήσεις του Πρωτοδικείου κατά τη δημόσια συνεδρίαση της 23ης Απριλίου 2002.

31 Κατά τη δημόσια συνεδρίαση, το Πρωτοδικείο ζήτησε από την Επιτροπή να προσκομίσει, εντός δύο εβδομάδων, το υπόδειγμα του πιστοποιητικού προελεύσεως του άρθρου 6 του κανονισμού 1135/1999, στα γερμανικά.

32 Ανταποκρινόμενη στο αίτημα αυτό, η Επιτροπή κατέθεσε ένα έγγραφο στις 15 Μαΐου 2002.

33 Η ενάγουσα δεν υπέβαλε παρατηρήσεις ως προς το έγγραφο αυτό εντός της ταχθείσας προθεσμίας.

Αιτήματα των διαδίκων

34 Η ενάγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

— να υποχρεώσει την Επιτροπή να της καταβάλει εντόκως από 1ης Μαρτίου 2000, με ετήσιο επιτόκιο 8 %, ποσό ύψους 13 130,04 DEM,

— επικουρικώς, να υποχρεώσει τον BLE να της καταβάλει εντόκως από 1ης Μαρτίου 2000, με ετήσιο επιτόκιο 8 %, ποσό ύψους 13 130,04 DEM,

— να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

35 Η Επιτροπή ζητεί από το Πρωτοδικείο:

— να απορρίψει την αγωγή ως απαράδεκτη,

— επικουρικώς, να απορρίψει την αγωγή ως αβάσιμη,

— να καταδικάσει την ενάγουσα στα δικαστικά έξοδα.

Επί του παραδεκτού

Επιχειρήματα των διαδίκων

36 Η ενάγουσα, παραπέμποντας στο άρθρο 238 ΕΚ, ισχυρίζεται ότι το Δικαστήριο είναι αρμόδιο να λαμβάνει αποφάσεις δυνάμει ρήτρας διαιτησίας που περιέχεται σε σύμβαση δημοσίου ή ιδιωτικού δικαίου, η οποία συνάπτεται από την Κοινότητα ή για λογαριασμό της, και ότι, δυνάμει του άρθρου 3 της αποφάσεως 88/591/ΕΚΑΧ, ΕΟΚ, Ευρατόμ του Συμβουλίου, της 24ης Οκτωβρίου 1988, για την ίδρυση Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (ΕΕ L 319, σ. 1), η αρμοδιότητα αυτή ασκείται εν προκειμένω από το Πρωτοδικείο.

37 Η ενάγουσα φρονεί ότι έχει συμβατική σχέση με την Επιτροπή, στην οποία περιλαμβάνεται η ρήτρα διαιτησίας του άρθρου 16 του κανονισμού 111/1999, που προκύπτει από το γεγονός ότι η Επιτροπή έκανε δεκτή την προσφορά της. Η σχέση αυτή είναι εγγενής του τομέα των δημοσίων συμβάσεων. Στην απόφαση της 11ης Φεβρουαρίου 1993, C-142/91, Cebag κατά Επιτροπής (Συλλογή 1993, σ. I-553), το Δικαστήριο δέχτηκε την ύπαρξη συμβατικής σχέσης μεταξύ της Επιτροπής και των υποβαλόντων προσφορές, η οποία βασίζεται στο γεγονός ότι ένα ουσιώδες στοιχείο των προμηθειών, η τιμή, καθορίζεται σε συνάρτηση με την προσφορά των υποβαλόντων προσφορές και με την αποδοχή της από την Επιτροπή.

38 Στο πλαίσιο αυτό, η ενάγουσα παραπέμπει και στο άρθρο 24, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 1292/96 του Συμβουλίου, της 27ης Ιουνίου 1996, σχετικά με την πολιτική και τη διαχείριση της επισιτιστικής βοήθειας και των ειδικών δράσεων στήριξης για την επισιτιστική ασφάλεια (ΕΕ L 166, σ. 1), που εξουσιοδοτεί την Επιτροπή να συνάπτει συμβάσεις στο πλαίσιο των προγραμμάτων επισιτιστικής βοήθειας.

39 Σύμφωνα με την ενάγουσα, μολονότι η Επιτροπή συνεργάζεται με τους εθνικούς οργανισμούς παρεμβάσεως, η δεσμευτική απόφαση περί συνάψεως της συμβάσεως επιφυλάσσεται παρ' όλ' αυτά στην Επιτροπή, δυνάμει του άρθρου 6, παράγραφος 2, του κανονισμού 111/1999. Σύμφωνα με τις αρχές της προαναφερθείσας αποφάσεως Cebag κατά Επιτροπής, η αρμοδιότητα αποφάνσεως επί ενός ουσιώδους στοιχείου της προμήθειας, δηλαδή της τιμής, θεμελιώνει ούτως τη συμβατική σχέση μεταξύ του υποβάλλοντος προσφορά και της Επιτροπής. Οι εθνικοί οργανισμοί παρεμβάσεως συμμετέχουν στην εκτέλεση των μέτρων συγκεντρώσεως μόνον επικουρώντας την Επιτροπή, όπως προκύπτει και από το άρθρο 9, παράγραφος 1, του κανονισμού 111/1999.

40 Όσον αφορά το αίτημα καταβολής τόκων, η ενάγουσα φρονεί ότι δεν είναι αναγκαίο να αιτιολογήσει συγκεκριμένα το αίτημα αυτό, δεδομένου ότι το δικαίωμα λήψεως τόκων απορρέει από την ύπαρξη του κυρίου αιτήματος και των γενικών αρχών του δικαίου που αναγνωρίζει το Πρωτοδικείο.

41 Η Επιτροπή φρονεί ότι η αγωγή είναι απαράδεκτη.

42 Πρώτον, η Επιτροπή ισχυρίζεται ότι δεν έχει συμβατική σχέση με τους υποβάλλοντες προσφορά διότι, αφενός, οι εφαρμοστέοι εν προκειμένω κανονισμοί δεν αναφέρουν τίποτε σχετικά και, αφετέρου, τα μέτρα συγκεντρώσεως εκτελούνται κατά μεγάλο μέρος από τους οργανισμούς παρεμβάσεως των κρατών μελών και, συνεπώς, όχι απευθείας από την Επιτροπή.

43 Στην παρούσα υπόθεση δεν μπορεί να γίνει επίκληση της προαναφερθείσας αποφάσεως Cebag κατά Επιτροπής, στην οποία παραπέμπει η ενάγουσα, διότι οι κανονισμοί που αποτελούσαν τη βάση της αποφάσεως αυτής διαφέρουν ποιοτικά από τους κανονισμούς 2802/98 και 111/1999. Αντίθετα προς ό,τι ισχυρίζεται η ενά-

γουσα, οι γενικοί κανόνες σχετικά με την πολιτική επισιτιστικής βοήθειας, που περιλαμβάνονται στον κανονισμό 1292/96, δεν είναι εφαρμοστέοι στα επίδικα εν προκειμένω μέτρα. Ο κανονισμός 2802/98 δεν περιλαμβάνει καμία διάταξη εξουσιοδοτούσα την Επιτροπή να συνάπτει συμβάσεις. Αντίθετα προς τον κανονισμό 1292/96, ο κανονισμός 2802/98 έχει καταρτιστεί βάσει του άρθρου 37 ΕΚ, γεγονός το οποίο συνεπάγεται ότι πρόκειται για μέτρο ληφθέν στο πλαίσιο της κοινής γεωργικής πολιτικής.

44 Σύμφωνα με το άρθρο 6 του κανονισμού 2802/98, που παραπέμπει στο άρθρο 3 του κανονισμού (ΕΟΚ) 729/70 του Συμβουλίου, της 21ης Απριλίου 1970, περί χρηματοδοτήσεως της κοινής γεωργικής πολιτικής (ΕΕ ειδ. έκδ. 03/005, σ. 93), το τμήμα Εγγυήσεων του Ευρωπαϊκού Γεωργικού Ταμείου Προσανατολισμού και Εγγυήσεων (ΕΓΤΠΕ) φέρει τα έξοδα σχετικά με τη θέση σε εφαρμογή του μέτρου. Στην περίπτωση αυτή, εναπόκειται στα κράτη μέλη να διασφαλίζουν την εκτέλεση των κοινοτικών κανονισμών εντός της επικράτειάς τους. Συνεπώς, κατ' αρχήν οι εθνικές αρχές δρουν ιδίω ονόματι και ιδία ευθύνη.

45 Το άρθρο 16 του κανονισμού 111/1999 δεν μπορεί να θεωρηθεί ως ρήτρα διαιτησίας υπό την έννοια του άρθρου 238 ΕΚ, δεδομένου ότι οι επίδικες σχέσεις δεν είναι συμβατικής φύσεως.

46 Η Επιτροπή προσθέτει ότι, ακόμη και αν η αγωγή χαρακτηρισθεί ως προσφυγή ακυρώσεως, δυνάμει του άρθρου 230 ΕΚ, κατά της αποφάσεως της Επιτροπής που περιλαμβάνεται στο από 29 Μαρτίου 2001 έγγραφο, η προσφυγή θα είναι επίσης απαράδεκτη, δεδομένου ότι η απόφαση αυτή απλώς επιβεβαιώνει προγενέστερη απόφαση μη προσβληθείσα σε εύθετο χρόνο.

47 Εξάλλου, η Επιτροπή ισχυρίζεται ότι, εν πάση περιπτώσει, το αίτημα καταβολής τόκων προς 8 % από 1ης Μαρτίου 2000 είναι απαράδεκτο, δεδομένου ότι το δικόγραφο της αγωγής δεν περιλαμβάνει καμία αιτιολογία προς στήριξη του αιτήματος αυτού, πράγμα που είναι αντίθετο προς τις επιταγές του άρθρου 44, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας.

Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

48 Κατ' αρχάς πρέπει να εξετασθεί το ζήτημα αν, εν προκειμένω, υφίσταται έννομη σχέση μεταξύ της Επιτροπής και της ενάγουσας και, ενδεχομένως, να καθορισθεί αν η σχέση αυτή είναι συμβατικής φύσεως.

49 Σύμφωνα με το άρθρο 4, παράγραφος 1, του κανονισμού 2802/98, η Επιτροπή έχει αναλάβει την εκτέλεση της επιχειρήσεως διαθέσεως γεωργικών προϊόντων στη Ρωσία. Σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 6 του κανονισμού 111/1999, η Επιτροπή αποφασίζει την ανάθεση της προμήθειας σε έναν ανάδοχο, ενώ ο ρόλος των οργανισμών παρεμβάσεως περιορίζεται, στο στάδιο αυτό, στη λήψη και διαβίβαση στην Επιτροπή των προσφορών των υποβαλόντων προσφορές. Η απόφαση της 14ης Σεπτεμβρίου 1999, με την οποία ανατέθηκε στην ενάγουσα η παρτίδα 14, εκδόθηκε από την Επιτροπή. Σύμφωνα με το άρθρο 8, παράγραφος 3, του ιδίου κανονισμού, μόνο η Επιτροπή έχει την εξουσία να δώσει οδηγίες για τη διευκόλυνση της συνεχίσεως της προμήθειας. Σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 9 του ιδίου κανονισμού, ο έλεγχος της προμήθειας εναπόκειται στην Επιτροπή. Τέλος, σύμφωνα με το έγγραφο της 1ης Μαρτίου 2000 του BLE προς την ενάγουσα, ο BLE παρακράτησε το ποσό των 13 130,04 DEM, σύμφωνα με τις οδηγίες της 10ης Νοεμβρίου 1999 της Επιτροπής.

50 Από αυτές τις διατάξεις και περιστάσεις προκύπτει ότι δημιουργήθηκε έννομη σχέση μεταξύ της Επιτροπής, ως αναθέτουσας αρχής, και της ενάγουσας, υπό την ιδιότητά της ως αναδόχου. Η ύπαρξη έννομης σχέσης μεταξύ της Επιτροπής και της ενάγουσας δεν αναιρείται από το γεγονός ότι τα μέτρα συγκεντρώσεως εκτελούνται εν μέρει από τους οργανισμούς παρεμβάσεως των κρατών μελών, ιδίως όσον αφορά την πληρωμή των αναδόχων σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 10 του κανονισμού 111/1999.

51 Ως προς τον χαρακτηρισμό της έννομης σχέσης που υφίσταται μεταξύ της Επιτροπής και της ενάγουσας, διαπιστώνεται, πρώτον, ότι οι εφαρμοστέοι κανονισμοί, δηλαδή οι κανονισμοί 2802/98, 111/1999 και 1135/1999, δεν περιλαμβάνουν καμία ρητή

ένδειξη. Συνεπώς, οι κανονισμοί αυτοί διακρίνονται συναφώς από τον κανονισμό (ΕΟΚ) 3972/86 του Συμβουλίου, της 22ας Δεκεμβρίου 1986, σχετικά με την πολιτική και τη διαχείριση της επισιτιστικής βοήθειας (ΕΕ L 370, σ. 1), κανονισμό που είχε εφαρμογή στην υπόθεση που οδήγησε στην προαναφερθείσα απόφαση Cebag κατά Επιτροπής, και τον κανονισμό (ΕΚ) 1292/96 (που αντικατέστησε τον κανονισμό 3972/86), στους οποίους προβλέπεται ρητώς ότι η επισιτιστική βοήθεια χορηγείται βάσει συμβατικών αναλήψεων υποχρεώσεων.

52 Πάντως, το γεγονός ότι αυτός ο ρητός χαρακτηρισμός δεν υφίσταται στους εφαρμοστέους εν προκειμένω κανονισμούς δεν αποκλείει παρ' όλ' αυτά ότι η σχέση μεταξύ της Επιτροπής και ενός αναδόχου, όπως η ενάγουσα, μπορεί να θεωρηθεί ως σχέση συμβατικής φύσεως.

53 Εν προκειμένω, εκ του αποτελέσματος της προσφοράς της ενάγουσας και της αποδοχής της από την Επιτροπή δημιουργήθηκε μεταξύ των δύο αυτών μερών έννομη σχέση από την οποία γεννώνται αμοιβαία δικαιώματα και υποχρεώσεις μεταξύ τους. Η ενάγουσα ανέλαβε την υποχρέωση να παραδώσει μια ποσότητα χοιρείου κρέατος σε συγκεκριμένο τόπο και χρόνο. Η Επιτροπή ανέλαβε την υποχρέωση να καταβληθεί η συμφωνηθείσα τιμή. Η σχέση αυτή πληροί τα κριτήρια αμφοτεροβαρούς συμβάσεως (διατάξεις του Πρωτοδικείου της 18ης Ιουλίου 1997, Τ-44/96, Oleifici Italiani κατά Επιτροπής, Συλλογή 1997, σ. II-1331, σκέψεις 33 έως 35, και της 3ης Οκτωβρίου 1997, Τ-186/96, Mutual Aid Administration Services, Συλλογή 1997, σ. II-1633, σκέψεις 41 έως 44).

54 Η ύπαρξη συμβατικής σχέσης μεταξύ της Επιτροπής και της ενάγουσας επιβεβαιώνεται από την παρουσία της ρήτρας, η οποία περιλαμβάνεται στο άρθρο 16 του κανονισμού 111/1999, σύμφωνα με την οποία το Δικαστήριο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων είναι αρμόδιο για την εκδίκαση κάθε διαφοράς που απορρέει από την εκτέλεση, τη μη εκτέλεση ή την ερμηνεία των όρων εκτέλεσης των προμηθειών που πραγματοποιούνται σύμφωνα με τον παρόντα κανονισμό. Πράγματι, η ρήτρα αυτή είναι εύλογη μόνον αν υπάρχει συμβατική σχέση μεταξύ της Επιτροπής και ενός αναδόχου όπως η ενάγουσα.

55 Από τις ανωτέρω σκέψεις προκύπτει ότι το θεμελιούμενο στο άρθρο 16 του κανονισμού 111/1999 και στο άρθρο 238 ΕΚ αίτημα της ενάγουσας είναι παραδεκτό.

56 Ως προς το παραδεκτό του παρεπόμενου αιτήματος περί καταβολής τόκων, επισημαίνεται ότι στα δίκαια των κρατών μελών γίνεται γενικώς δεκτό ότι η καθυστέρηση πληρωμής συνεπάγεται ζημία για την οποία πρέπει να αποζημιωθεί ο δανειστής. Ομοίως, το άρθρο 78 της Συμβάσεως των Ηνωμένων Εθνών για τις συμβάσεις διεθνών πωλήσεων προϊόντων ορίζει ότι, αν ένας συμβαλλόμενος δεν καταβάλλει το τίμημα ή οποιοδήποτε άλλο οφειλόμενο ποσό, ο αντισυμβαλλόμενος δικαιούται τόκων επί του ποσού αυτού. Το κοινοτικό δίκαιο αναγνωρίζει αυτή την υποχρέωση αποζημιώσεως ως γενική αρχή του δικαίου (βλ., παραδείγματος χάρη, τις αποφάσεις του Δικαστηρίου της 4 Οκτωβρίου 1979, 238/78, Ireks-Arkady κατά Συμβουλίου και Επιτροπής, Συλλογή τόμος 1979/ΙΙ, σ. 451, σκέψη 20, και της 26ης Ιουνίου 1990, C-152/88, Sofrimport κατά Επιτροπής, Συλλογή 1990, σ. I-2477, σκέψη 32, και την απόφαση του Πρωτοδικείου της 16ης Ιουλίου 1998, Τ-202/96 και Τ-204/96, Von Löwis και Alvarez-Cotera κατά Επιτροπής, Συλλογή 1998, σ. II-2829).

57 Στο μέτρο που το παρεπόμενο αίτημα αφορά την καταβολή τόκων υπερημερίας ως κατ' αποκοπήν και αφηρημένη αποζημίωση, δεν χρειάζεται να αιτιολογηθεί συγκεκριμένα και, επομένως, είναι παραδεκτό.

Επί της ουσίας

58 Το κύριο αίτημα της ενάγουσας συνίσταται σε αγωγή προς εκτέλεση της συμβάσεως που συνήψε με την Επιτροπή. Ο μοναδικός λόγος που προβλήθηκε στο πλαίσιο της

αγωγής αυτής αντλείται από εσφαλμένη ερμηνεία των κανονισμών 111/1999 και 1135/1999, ιδίως του άρθρου 6 του κανονισμού 1135/1999.

59 Το επικουρικό αίτημα της ενάγουσας συνίσταται σε αγωγή αποζημιώσεως. Ο μοναδικός λόγος που προβλήθηκε σ' αυτό το πλαίσιο αντλείται από τη μη τήρηση του καθήκοντος πληροφορήσεως πριν από τη σύμβαση.

Επιχειρήματα των διαδίκων

60 Η ενάγουσα ισχυρίζεται ότι το άρθρο 6 του κανονισμού 1135/1999 υποχρεώνει τον ανάδοχο της συγκεντρώσεως του προς παράδοση προϊόντος να διαβιβάζει στον ανάδοχο της μεταφοράς τα πιστοποιητικά «κατά την παραλαβή». Η μνεία αυτού του χρονικού σημείου δείχνει ότι τα έγγραφα που αφορά η διάταξη αυτή είναι αυτά που μπορούν να διασφαλίζουν ότι το προϊόν είναι, σε εκείνο το συγκεκριμένο χρονικό σημείο, σύμφωνο με την κανονιστική ρύθμιση. Το άρθρο 6 δεν αφορά τη συνέχεια της μεταφοράς προς τη Ρωσία, αλλά μόνον την ανάθεση για τη συγκέντρωση. Εφόσον ο ανάδοχος της μεταφοράς μπόρεσε να συντάξει τα έγγραφα μεταφοράς για κάθε μεταφορικό μέσο βάσει των παρασχεθέντων από την ενάγουσα πιστοποιητικών, η ενάγουσα θεωρεί ότι εκπλήρωσε τις υποχρεώσεις της. Συνεπώς, το άρθρο 6 δεν της επιβάλλει να διαβιβάσει στον ανάδοχο της μεταφοράς τα πιστοποιητικά για κάθε μεταφορικό μέσο ούτε να επιβαρυνθεί με τις δαπάνες σχετικά με την απόκτηση των πιστοποιητικών αυτών.

61 Η ερμηνεία που υποστηρίζει η Επιτροπή δεν συμβιβάζεται με την έννοια και το αντικείμενο του άρθρου 6 του κανονισμού 1135/1999. Η κατανομή της αναθέσεως σε δύο διαφορετικά μέρη αντιστοιχεί σε δύο επίσης διαφορετικές κατηγορίες υποχρεώσεων. Ο ανάδοχος της συγκεντρώσεως διασφαλίζει απλώς ότι το προϊόν βρίσκεται στο προβλεπόμενο από τον κανονισμό επίπεδο διαθεσιμότητας, το οποίο πρέπει να έχει επιτευχθεί «κατά την παραλαβή», σημείο πέραν του οποίου λήγουν οι υποχρε-

ώσεις του. Το κόστος που απορρέει από τις μεταγενέστερες ενέργειες δεν εμπίπτει στην ευθύνη του αναδόχου της συγκεντρώσεως, αλλ' αντιθέτως εμπίπτει στην ευθύνη του αναδόχου της μεταφοράς.

62 Η ενάγουσα ισχυρίζεται ότι βρίσκεται σε πραγματική και νομική αδυναμία να διαθέτει πιστοποιητικά για κάθε χρησιμοποιούμενο μεταφορικό μέσο. Δεν μπορεί να διαθέτει πληροφορίες αφορώσες, παραδείγματος χάρη, τον τύπο, τον αριθμό και τα χαρακτηριστικά κάθε μεταφορικού μέσου. Μόνον ο ανάδοχος της μεταφοράς είναι σε θέση να καθορίσει αυτές τις παραμέτρους. Η δοθείσα από την Επιτροπή ερμηνεία επιβαρύνει αδικαιολόγητα τον ανάδοχο της συγκεντρώσεως, δεδομένου ότι ο ανάδοχος της μεταφοράς μπορεί να επιλέξει τον τρόπο μεταφοράς χωρίς να λάβει υπόψη τον ανάδοχο της συγκεντρώσεως. Όταν η ενάγουσα υπέβαλε την προσφορά της δεν ήταν σε θέση να γνωρίζει ποια έγγραφα χρειάζεται ο ανάδοχος της μεταφοράς ούτε τα συνεπαγόμενα έξοδα.

63 Από το άρθρο 2, παράγραφος 2, του κανονισμού 1955/1999 προκύπτει ότι οι υποχρεώσεις του αναδόχου της συγκεντρώσεως λήγουν με την παράδοση του προϊόντος στην ψυκτική αποθήκη.

64 Τέλος, το άρθρο 2, παράγραφος 3, του κανονισμού 111/1999 απαριθμεί ως έξοδα στο στάδιο της παραδόσεως, συγκεκριμένα, την τιμή του προϊόντος και τα έξοδα συσκευασίας και σημάνσεως, και όχι τα έξοδα για την κατάρτιση των εγγράφων που προορίζονται για τη μεταγενέστερη μεταφορά του προϊόντος.

65 Η Επιτροπή επικαλείται το άρθρο 5, παράγραφος 1, στοιχείο ζ', του κανονισμού 111/1999, σύμφωνα με το οποίο στην τιμή της προσφοράς πρέπει να λαμβάνονται υπόψη τα έξοδα μεταφοράς και αποθηκεύσεως μέχρι το στάδιο της προβλεπομένης στην προκήρυξη του διαγωνισμού παραδόσεως. Σύμφωνα με το άρθρο 2, στοιχείο γ', του κανονισμού 1135/1999, η παράδοση περιλαμβάνει τη διάθεση των φορτωμένων

επί του μέσου μεταφοράς προϊόντων. Στο πλαίσιο αυτό, στο άρθρο 6 του κανονισμού 1135/1999 πρέπει να δοθεί η ερμηνεία ότι τα αναφερόμενα πιστοποιητικά πρέπει να συντάσσονται για κάθε χρησιμοποιούμενο μέσο μεταφοράς και ο ανάδοχος της συγκεντρώσεως πρέπει να φέρει τα συναφή έξοδα.

66 Εξάλλου, η μνεία των υποδειγμάτων των πιστοποιητικών στον κανονισμό 1135/1999, άρθρο 6, τελευταίο εδάφιο, καθιστά τα υποδείγματα αυτά αναπόσπαστο μέρος του άρθρου 6. Τα υποδείγματα αυτά αίρουν κάθε αμφιβολία ως προς το γεγονός ότι τα πιστοποιητικά πρέπει να συντάσσονται για κάθε χρησιμοποιούμενο μεταφορικό μέσο.

67 Η Επιτροπή δέχεται ότι ήταν απαραίτητη η συνεργασία μεταξύ του αναδόχου της συγκεντρώσεως και του αναδόχου της μεταφοράς. Προς τούτο, η Επιτροπή κοινοποίησε στην ενάγουσα το όνομα και τη διεύθυνση του αναδόχου της μεταφοράς, με έγγραφο της 15ης Οκτωβρίου 1999.

68 Η Επιτροπή υπενθυμίζει ότι ο κανονισμός 1955/1999, εφαρμοστέος για τη μεταφορά του χοιρείου κρέατος με προορισμό τη Ρωσία, δεν περιλαμβάνει καμία διάταξη συγκρίσιμη με το άρθρο 6 του κανονισμού 1135/1999 και επομένως λείπει η νομική βάση δυνάμει της οποίας ο ανάδοχος της μεταφοράς πρέπει να φέρει τα έξοδα σχετικά με την απόκτηση των εν λόγω πιστοποιητικών.

69 Η Επιτροπή αντικρούει την άποψη της ενάγουσας ότι βρισκόταν σε αδυναμία να συντάξει τα πιστοποιητικά αυτά, τονίζοντας ότι, πλην της ενάγουσας, ουδείς από τους αναδόχους του επιμάχου διαγωνισμού συνάντησε προβλήματα στην κατάρτιση των απαιτουμένων πιστοποιητικών.

Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

70 Το ζήτημα που διχάζει τους διαδίκους είναι, κατ' ουσία, το αν, μεταξύ των υποχρεώσεων της ενάγουσας ως αναδόχου της προμήθειας των προϊόντων, περιλαμβάνεται η υποχρέωση να διαβιβάσει ιδίοις εξόδοις στην Tour Trans, ως ανάδοχο της προμήθειας μεταφοράς, πιστοποιητικά για κάθε μεταφορικό μέσο.

71 Πρώτον, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι συνομολογείται μεταξύ των διαδίκων ότι η ενάγουσα διαβίβασε στην Tour Trans, κατά την παραλαβή της παρτίδας από την ψυκτική αποθήκη, 60 κτηνιατρικά πιστοποιητικά, περιλαμβανομένων των υγειονομικών πιστοποιητικών, ένα πιστοποιητικό προελεύσεως και ένα πιστοποιητικό ποιότητας και ότι η Tour Trans απέκτησε τα πιστοποιητικά που απαιτούνταν για τη μεταφορά των προϊόντων προς τη Ρωσία βάσει των πιστοποιητικών που είχε διαβιβάσει η ενάγουσα.

72 Δεύτερον, επισημαίνεται ότι στον κανονισμό 1135/1999, άρθρο 6, πρώτο εδάφιο, γίνεται μνεία της διαβιβάσεως, κατά την παραλαβή των προϊόντων, τεσσάρων ειδών πιστοποιητικών που πρέπει να καταρτιστούν, σύμφωνα με τη διατύπωση της διατάξεως αυτής, σε ένα μόνον αντίτυπο, και ότι η διάταξη αυτή δεν αναφέρει ρητώς την υποχρέωση του αναδόχου της προμήθειας των προϊόντων να διαβιβάσει πιστοποιητικά για κάθε μεταφορικό μέσο που προτίθεται να χρησιμοποιήσει ο ανάδοχος της προμήθειας της μεταφοράς.

73 Η υποχρέωση αυτή δεν μπορεί να απορρέει ούτε από το άρθρο 2 του ιδίου κανονισμού, ούτε από τα άρθρα 2, παράγραφος 3, και 5, παράγραφος 1, στοιχείο ζ', του

κανονισμού 111/1999, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό 1125/1999, τα οποία καθορίζουν τα στοιχεία της παροχής προς τον ανάδοχο της προμήθειας των προϊόντων.

74 Υπό τις περιστάσεις αυτές, η απλή μνεία, χωρίς προηγούμενη ένδειξη, στον κανονισμό 1135/1999, άρθρο 6, τρίτο εδάφιο, των υποδειγμάτων που κοινοποιεί η Επιτροπή στους επιχειρηματίες κατόπιν αιτήσεώς τους, δεν αρκεί για να επιβληθεί συμπληρωματική υποχρέωση στους αναδόχους της προμήθειας των προϊόντων, σε σχέση με τις υποχρεώσεις που καθορίζονται στις εφαρμοστέες διατάξεις. Πράγματι, οι ανάδοχοι αυτοί δεν δύνανται ευλόγως να αναμένουν ότι τα υποδείγματα αυτά συνεπάγονται επέκταση των υποχρεώσεών τους, πολλώ μάλλον που τα υποδείγματα αυτά, τα οποία αναφέρει το άρθρο 6 του κανονισμού 1135/1999, δεν διετίθεντο στα γερμανικά, όπως επισήμανε η Επιτροπή στο από 15 Μαΐου 2002 έγγραφό της στον Γραμματέα του Πρωτοδικείου. Με άλλα λόγια, η υποχρέωση του αναδόχου της προμήθειας των προϊόντων να διαβιβάσει πιστοποιητικά για κάθε μεταφορικό μέσο που προτίθεται να χρησιμοποιήσει ο ανάδοχος της προμήθειας της μεταφοράς δεν κατέστη αναπόσπαστο τμήμα της συμφωνίας βουλήσεων των συμβληθέντων.

75 Η εκτίμηση αυτή δεν αναιρείται από το επιχείρημα της Επιτροπής ότι ο κανονισμός 1955/1999, εφαρμοστέος στη μεταφορά χοιρείου κρέατος με προορισμό τη Ρωσία, δεν περιλαμβάνει καμία διάταξη συγκρίσιμη με το άρθρο 6 του κανονισμού 1135/1999, και ότι συνεπώς λείπει η νομική βάση δυνάμει της οποίας ο ανάδοχος της μεταφοράς πρέπει να φέρει τα έξοδα σχετικά με την απόκτηση των πιστοποιητικών της διατάξεως αυτής. Πράγματι, από το γεγονός ότι δεν υφίσταται τέτοια διάταξη στον κανονισμό 1955/1999 δεν προκύπτει ότι εναπόκειται στον ανάδοχο της συγκεντρώσεως των προϊόντων να διαβιβάσει, ιδίοις εξόδοις, τα τέσσερα είδη πιστοποιητικών για κάθε μεταφορικό μέσο που ενδέχεται να χρησιμοποιηθεί.

76 Επομένως, η ενάγουσα δεν παρέβη τις συμβατικές υποχρεώσεις της, όπως καθορίζονται στους εφαρμοστέους κανονισμούς, και, συνεπώς, το ποσό των 13 130,04 DEM δεν επιτρεπόταν να της καταλογιστεί άνευ ετέρου.

77 Συνεπώς, το κύριο αίτημα της ενάγουσας μπορεί να γίνει δεκτό.

78 Το οφειλόμενο από την Επιτροπή ποσό πρέπει να προσαυξηθεί με τόκους υπερημερίας από τις 2 Μαΐου 2000, ημερομηνία κατά την οποία η ενάγουσα αξίωσε από την Επιτροπή την καταβολή του οφειλομένου ποσού, και μέχρι πλήρους αποπληρωμής. Όσον αφορά το εφαρμοστέο ετήσιο επιτόκιο για τους τόκους υπερημερίας, το Πρωτοδικείο κρίνει ότι το επιτόκιο αυτό πρέπει να υπολογιστεί βάσει του επιτοκίου που καθορίζει η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα για τις κύριες δραστηριότητες αναχρηματοδοτήσεως, όπως ίσχυε κατά τις διάφορες φάσεις της κρίσιμης περιόδου, προσαυξημένου κατά δύο μονάδες.

79 Εφόσον έγινε δεκτό το κύριο αίτημα της ενάγουσας, παρέλκει η απόφανση επί του επικουρικώς προβληθέντος αιτήματος.

Επί των δικαστικών εξόδων

80 Κατά το άρθρο 87, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα, εφόσον υπήρχε σχετικό αίτημα του νικήσαντος διαδίκου. Επειδή η Επιτροπή ηττήθηκε, πρέπει να καταδικαστεί στα δικαστικά της έξοδα καθώς και στα δικαστικά έξοδα της ενάγουσας, σύμφωνα με το αίτημα της τελευταίας.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ (δεύτερο τμήμα)

αποφασίζει:

1) **Υποχρεώνει την Επιτροπή να καταβάλει στην ενάγουσα το ποσό των 6 713,28 ευρώ, προσαυξημένο με τόκους υπερημερίας από τις 2 Μαΐου 2000 και μέχρι πλήρους αποπληρωμής. Το εφαρμοστέο επιτόκιο για τους τόκους υπερημερίας θα υπολογιστεί βάσει του επιτοκίου που καθορίζει η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα για τις κύριες δραστηριότητες αναχρηματοδοτήσεως, όπως ίσχυε κατά την κρίσιμη περίοδο, προσαυξημένου κατά δύο μονάδες.**

2) **Απορρίπτει την αγωγή κατά τα λοιπά.**

3) **Καταδικάζει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.**

Moura Ramos Pirrung Meij

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 9 Οκτωβρίου 2002.

Ο Γραμματέας

H. Jung

Ο Πρόεδρος

R. M. Moura Ramos